

Lovforslag nr. L 245. Fremsat den 12. maj 1989 af skatteministeren (Fogh Rasmussen)

Forslag

til

Lov om ændring af forskellige skattelove (Anparter)

§ 1

I lov om indkomstskat og formueskat for personer m.v. (personskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 481 af 9. august 1988, som ændret ved lov nr. 841 af 21. december 1988, foretages følgende ændringer:

1. § 4, stk. 1, nr. 10, affattes således:

»10) indkomst ved selvstændig erhvervsvirksomhed, når antallet af ejere er større end 10, og den skattepligtige kun deltager i virksomhedens drift i uvæsentligt omfang,«.

2. I § 4, stk. 1, indsættes efter nr. 11:

»12) indkomst fra udlejning af andre aktiver end ikke afskrivningsberettiget fast ejendom og inventar heri, uanset antal ejere, når udlejningen sker gennem en virksomhed, som formidler udlejning af aktiver for flere end 10 personer.«.

3. I § 13 indsættes som stykke 6:

»Stk. 6. Hvis den skattepligtige indkomst fra en virksomhed efter § 4, stk. 1, nr. 10 eller 12, udviser underskud, kan underskuddet ikke fratrækkes i den skattepligtiges øvrige indkomst. Underskuddet kan kun fremføres til modregning i positiv indkomst i et senere indkomstår fra samme virksomhed, såfremt det ikke kan rummes i et tidligere års positive indkomst. Bestemmelserne i 1. og 2. pkt. gælder dog ikke underskud fra skibsvirksomhed omfattet af § 4, stk. 1, nr. 10 eller 12, når industriministeren har godkendt skibsprojektet.«.

§ 2

I lov om indkomstbeskatning af selvstændige erhvervsdrivende (virksomhedsskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 497 af 16. august 1988, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, 2. pkt., ændres »nr. 10,« til: »nr. 10 eller 12,«.

§ 3

I lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 555 af 16. september 1988, som ændret ved § 5 i lov nr. 763 af 14. december 1988, foretages følgende ændringer:

1. § 28 ophæves.

2. Før § 30 indsættes:

»§ 29. Har en selvstændig erhvervsvirksomhed flere end 10 personer som ejere, hvoraf nogle ejere kun deltager i virksomhedens drift i uvæsentligt omfang, skal virksomheden for sidstnævnte ejere udarbejde et fælles skatteregnskab efter skattelovgivningens almindelige regler. Dog skal renteindtægter og renteudgifter m.v., jf. § 5, fordeles over den periode, renterne vedrører. Afskrivninger og nedskrivninger skal foretages med samme satser for de pågældende ejere.

Stk. 2. Det fælles skatteregnskab opgøres for kalenderåret, medmindre ligningsrådet tillader anvendelsen af et andet regnskabsår.

Stk. 3. Det fælles skatteregnskab opgjort efter stk. 1 og 2, skal anvendes af den skattepligti-

ge ved indkomst- og formueopgørelsen. Det gælder dog ikke afskrivninger, hvis den skattepligtige har afskrevet forskelligt fra de øvrige ejere.«.

§ 4

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 28 af 11. januar 1988, som senest ændret ved § 2 i lov nr. 152 af 15. marts 1989, foretages følgende ændringer:

1. I §§ 8 K, 8 L, stk. 1, og 8 M, stk. 1, ændres »og 8 Q« til: », 8 Q og 8 S«.

2. Efter § 8 R indsættes:

»§ 8 S. Virksomheder med ejere, hvis indkomst og formue fra virksomheden opgøres fælles efter ligningslovens § 29, skal til brug for skatteligningen uden opfordring hvert år indberette oplysninger fra det fælles skatteregnskab til skattemyndighederne vedrørende det seneste indkomstår.

Stk. 2. Indberetningen skal indeholde oplysninger om de i stk. 1 nævnte ejeres andel af skattepligtig indkomst og formue fra virksomheden. For disse ejere skal der tillige oplyses identifikationsoplysninger samt ejerandel og ejerperiode.

Stk. 3. Indberetningen skal ske inden 1. februar i året efter det kalenderår, som oplysningerne vedrører. Inden samme frist skal virksomhederne underrette de pågældende ejere om de indberettede oplysninger.«.

3. I § 9, stk. 1, indsættes efter »§ 8 Q, stk. 1,«: »§ 8 S,«.

4. I § 14, stk. 2, indsættes efter »§ 8 R, stk. 3,«: »§ 8 S,«.

§ 5

I lov om skattemæssige afskrivninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 758 af 12. december

1988, som ændret ved lov nr. 153 af 15. marts 1989, foretages følgende ændringer:

1. § 15 A ophæves.

2. Afsnit V A ophæves.

§ 6

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. §§ 1 og 2 har virkning for indkomst fra selvstændig erhvervsvirksomhed, når virksomheden anskaffes den 12. maj 1989 eller senere. Loven har endvidere virkning for indkomst fra selvstændig erhvervsvirksomhed, når virksomheden er anskaffet før den 12. maj 1989, og virksomheden på denne dato eller senere anskaffer aktiver eller overtager anden virksomhed, uden at dette er nødvendigt for virksomhedens fortsatte drift.

Stk. 3. Skatteministeren fremsætter inden udgangen af 1991 forslag om revision af personskattelovens § 13, stk. 6, 3. pkt., som affattet ved denne lovs § 1, nr. 3.

Stk. 4. §§ 3 og 4 har virkning fra og med indkomståret 1989.

Stk. 5. Skattepligtige, der er omfattet af ligningslovens § 29, stk. 3, som affattet ved denne lovs § 3, nr. 2, skal, såfremt de ved indkomst- og formueopgørelsen for indkomståret 1988 har medregnet renter m.v., der forfalder i 1988, men som vedrører 1989, bortse fra disse renter ved indkomst- og formueopgørelsen for 1989. Såfremt de skattepligtige ved indkomst- og formueopgørelsen for indkomståret 1988 ikke har medregnet renter, som forfalder i 1989, men som vedrører 1988, skal disse renter medregnes ved indkomst- og formueopgørelsen for indkomståret 1989.

Stk. 6. § 5, nr. 1, har virkning for afhændelse af skibe eller skibsanparten den 12. maj 1989 eller senere.

Stk. 7. § 5, nr. 2, har virkning for aktiver der anskaffes den 12. maj 1989 eller senere.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslaget er et resultat af en aftale mellem regeringen og Socialdemokratiet om at fjerne de skattemæssige fordele ved investering i anpartar.

Forslaget går ud på at beskatte indkomst fra anpartsvirksomheder, som personer anskaffer den 12. maj 1989 eller senere, som kapitalindkomst. Endvidere kan et underskud fra anpartsvirksomheden ikke modregnes i anden positiv kapitalindkomst for det pågældende indkomstår. Dette gælder dog ikke indkomst fra skibsvirksomhed. Desuden kan virksomhedsskatteordningen ikke anvendes på indkomst fra disse virksomheder.

Samme regler skal efter forslaget gælde for indkomst fra udlejningsvirksomhed, når udlejningen sker gennem en virksomhed, som formidler udlejning af aktiver for mere end 10 personer.

Lovforslaget indeholder endvidere nogle administrative forenklinger for opgørelsen af indkomsten fra anpartsvirksomheder. Disse forenklinger skal gælde fra og med indkomståret 1989 for både eksisterende og fremtidige anpartsvirksomheder.

2. Efter de gældende regler er personer, der ejer anpartar (anpartshavere), selvstændige erhvervsdrivende. Anpartshaveren skal ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst opgøre sine indtægter og udgifter fra virksomheden som alle andre erhvervsdrivende, og anpartshaveren har samme adgang til skattemæssige afskrivninger.

Positiv indkomst fra anpartsvirksomheden beskattes hos anpartshaveren som personlig indkomst med en beskatning på op til ca. 68 pct. Omvendt vil anpartshaveren kunne fratække et underskud i anden personlig indkomst til en skatteværdi på op til ca. 68 pct.

Anpartshaveren har desuden adgang til at anvende virksomhedsskatteordningen på indkomst fra anpartsvirksomheden. Fordelen ved at anvende virksomhedsskatteordningen er navnlig, at der opnås fuld fradragsværdi for virksomhedens renteudgifter, og at der er mulighed for at opspare et overskud mod betaling af en foreløbig virksomhedsskat på 50 pct.

For anpartshavere med skibsanpartar blev de umiddelbare skattemæssige fordele ved anpartsinvesteringen begrænset i forbindelse med gennemførelsen af skattereformen.

Efter den gældende affattelse af personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 10, beskattes indkomst fra skibsvirksomhed, når det er den skattepligtiges bierhverv, således som kapitalindkomst. Desuden kan virksomhedsskatteordningen ikke anvendes på indkomst fra anpartsvirksomheden.

Virksomheden af denne bestemmelse er, at et underskud fra skibsvirksomheden ikke kan modregnes i personlig indkomst til en skatteværdi på op til ca. 68 pct., men alene modregnes i kapitalindkomsten til en skatteværdi på op til ca. 57 pct. Desuden er den skattepligtige afskåret fra at opnå de fordele, som virksomhedsskatteordningen indebærer.

3. De skattemæssige fordele ved at investere i anpartar uden for skibsområdet er, at et underskud fra anpartsvirksomheden kan modregnes i anden personlig indkomst til en skatteværdi på op til ca. 68 pct. Underskuddet fremkommer bl.a. som følge af den skattepligtiges adgang til at foretage skattemæssige afskrivninger, der overstiger de kontante indskud, som den skattepligtige skal foretage i forbindelse med anpartsinvesteringen. I kraft af underskudsmodregningen opnår anpartshaveren en nedsættelse af sin skattepligtige indkomst og dermed en skattebesparelse.

Det foreliggende forslag går ud på at fjerne de skattemæssige fordele ved anpartsinvesteringen og dermed fjerne incitamentet til at investere i anpartar.

Efter forslagens § 1, nr. 1, vil indkomst fra *alle former for anpartsvirksomheder* herefter blive beskattet som *kapitalindkomst*. Efter forslagens § 1, nr. 3, kan et underskud fra andre virksomheder end skibsanpartsvirksomheder ikke modregnes i anden positiv kapitalindkomst for det pågældende indkomstår. Underskuddet kan alene fremføres til modregning i senere overskud fra samme anpartsvirksomhed uden tidsbegrænsning.

4. Ved forslaget § 1, nr. 1, ændres den gældende bestemmelse om biskibsvirksomhed i personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 10, således, at bestemmelsen kommer til at omfatte indkomst fra alle former for anpartsvirksomheder. Personkredsen er imidlertid afgrænset på en anden måde.

Efter den gældende bestemmelse i personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 10, er det afgørende, om skibsvirksomheden kan karakteriseres som den skattepligtiges bierhverv.

Kriteriet »bierhverv« er dog ikke egnet til at afgrænse den personkreds, som skal omfattes af de nye regler. Det skyldes navnlig, at det vil give administrative problemer at afgøre, hvorvidt der er tale om bierhverv, når det gælder andre virksomheder end skibsvirksomheder.

De personer, som lovforslaget omfatter, er afgrænset efter antallet af ejere af virksomheden og ved omfanget af ejerens personlige arbejdsindsats i virksomheden. Det foreslås, at en ejer af en virksomhed med mere end 10 ejere, og hvori den pågældende ejer kun deltager i uvæsentligt omfang i virksomhedens drift, omfattes af de nye regler.

Både betingelsen om ejerantal og betingelsen om arbejdsindsats skal være opfyldt. Hvis virksomheden har mere end 10 ejere, og ejeren deltager i væsentligt omfang i virksomhedens drift, omfattes den pågældende ikke af forslaget. Hvis virksomheden har 10 ejere og derunder, og ejeren deltager i uvæsentligt omfang i virksomhedens drift, omfattes den pågældende ejer heller ikke af de nye regler.

En lignende afgrænsning ved ejerantal og arbejdsindsats anvendes bl.a. i investeringsfondslovens § 3 A. Ejerantallet er klart og enkelt. Bedømmelsen af arbejdsindsatsen foretages på grundlag af en vejledende norm, hvorefter en arbejdsindsats i virksomheden på under 50 timer månedlig anses for en uvæsentlig arbejdsindsats. Denne norm vil tilsvarende kunne anvendes ved vurderingen af, om arbejdsindsatsen efter forslaget er uvæsentlig.

5. Der er over en årrække blevet gennemført en række ændringer i skattelovgivningen, som har haft til formål at mindske de skattepligtiges fordele ved at investere i anpart. Det gælder bl.a. leasingreglerne i afskrivningsloven. Efter leasingreglerne er der dels ingen adgang til at pristicalregulere anskaffessummen for nærmere afgrænsede aktiver, der udlejes, dels ingen mulighed for løbende at foretage afskrivninger på aktiverne.

Leasingreglerne omfatter som udgangspunkt enhver form for udlejning af afskrivningsberettigede driftsmidler, der sker fra et personligt firma med 3 eller flere indehavere. Aktiver, der ejes af 1 eller 2 per-

soner, og som indgår i en fælles udlejningsvirksomhed, er også omfattet. En mellemmand kan således ikke formidle udlejning af aktiver, f.eks. enkeltmaskiner, biler, containere o.lign. for en kreds af personligt skattepligtige, uden at disse bliver omfattet af reglerne.

Efter afskrivningsloven er driftsmidler til en anskaffessum på 25.000 kr. eller derunder og udlejning i 6 måneder eller mindre undtaget fra leasingreglerne. Skattepligtige personer, der udlejer aktiver til en samlet anskaffessum på 25.000 kr. og derunder, gennem en virksomhed, som står for formidlingen af udlejningen, er således ikke omfattet af leasingreglerne. Det gælder uanset antallet af ejere af aktiver.

Aktiver som containere, edb-anlæg og andet kontorudstyr kan have en lavere anskaffessum end 25.000 kr. Er det tilfældet har skattepligtige personer derved adgang til at afskrive på sådanne aktiver, selv om udlejningen sker gennem en mellemmand. På den måde kan en investor få sin skattepligtige indkomst nedbragt og derved opnå skattemæssige fordele.

Forslagets § 1, nr. 2, indeholder derfor en bestemmelse, der går ud på at beskatte indkomsten fra udlejningsvirksomheder som kapitalindkomst, når udlejningen sker gennem en virksomhed, som formidler udlejning af aktiver for mere end 10 personer. Det gælder uanset antallet af ejere af det enkelte aktiv, og uanset aktivets anskaffessum. Udlejning af ikke afskrivningsberettiget fast ejendom er dog undtaget.

Heller ikke et underskud fra udlejningsvirksomheden kan modregnes i anden positiv kapitalindkomst for det pågældende indkomstår, men alene fremføres til modregning i senere overskud fra samme anpartsvirksomhed, jf. lovforslagets § 1, nr. 3.

Med forslaget fjernes således incitamentet til at investere i aktiver med henblik på udlejning.

6. Efter virksomhedsskattelovens § 1, stk. 1, 2. pkt., kan virksomhedsskatteordningen ikke anvendes, såfremt indkomsten fra virksomheden beskattes som kapitalindkomst efter personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 10. Den gældende bestemmelse i personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 10, angår skibsvirksomhed, når virksomheden er den skattepligtiges bierhverv.

Bestemmelsen i virksomhedsskatteordningen foreslås i § 2 udvidet, således at virksomhedsskatteordningen ikke kan anvendes på indkomst fra nogen former for anpartsvirksomheder eller udlejningsvirksomheder, som er omfattet af forslaget § 1.

Kravene til regnskabsoplysninger m.v. for de anpartshavere, som anvender virksomhedsskatteordningen, besværliggør arbejdet med selvangivelsen både for anpartshaverne og for skattemyndigheder-

ne. Dette gælder navnlig i det tilfælde, hvor den skattepligtige anvender virksomhedsordningen på indkomst fra andre virksomheder end anpartsvirksomheder. I dette tilfælde skal den skattepligtige også anvende virksomhedsordningen på anpartsvirksomheden.

Forslaget indebærer således en væsentlig forenkling af anpartshavernes indkomst- og formueopgørelse.

7. Interessentskaber og kommanditselskaber m.v. er ikke selvstændige skattesubjekter. Interessenter, kommanditister og andre anpartshavere skal således ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst og formue medtage en forholdsmæssig andel af anpartsvirksomhedens opgjorte indkomst og formue efter samme regler, som anvendes af alle andre erhvervsdrivende. Anpartshaveren har herunder adgang til selv at foretage skattemæssige afskrivninger og nedskrivninger.

Mange selskaber udarbejder et regnskab for virksomheden, som sendes til anpartshavernes slutligningskommuner. Endvidere sendes regnskabet til anpartshaverne, og selskabet giver som regel anpartshaverne en omfattende vejledning om indkomst- og formueopgørelsen. Dette er ofte nødvendigt for, at anpartshaveren bliver i stand til at foretage en korrekt indkomst- og formueopgørelse.

Anpartshaverne skal give betydelige specifikationer vedrørende det regnskabsmæssige resultat og er således pålagt et væsentligt arbejde i forbindelse med indkomst- og formueopgørelsen.

Tilsvarende giver de gældende regler ligningsmyndighederne betydelige administrative problemer, idet oplysningerne i selvangivelsen og bilag hertil skal kontrolleres individuelt.

Forslaget indeholder derfor en bestemmelse i § 3, hvorefter virksomheder, som ejes af mere end 10 personer, og hvori nogle ejere deltager i driften i uvæsentligt omfang, skal udarbejde et fælles skatteregnskab for anpartshaverne, som disse som hovedregel skal anvendes fuldt ud ved indkomst- og formueopgørelsen. Udarbejdelsen af et fælles skatteregnskab gælder ikke for udlejningsvirksomhed omfattet af forslagens § 1, nr. 2.

Det fælles skatteregnskab skal opgøres efter skatte Lovgivningens almindelige regler med visse undtagelser. F.eks. skal afskrivninger og nedskrivninger foretages med samme satser for samtlige anpartshavere.

Oplysninger fra det fælles skatteregnskab skal indberettes til de centrale skattemyndigheder og skal som udgangspunkt anvendes af anpartshaverne ved indkomst- og formueopgørelsen. Dog kan skatteregnskabet ikke anvendes for afskrivninger, hvis an-

partshaveren har et andet afskrivningsgrundlag end det, der i det fælles skatteregnskab er lagt til grund for de øvrige anpartshavere. Er det tilfældet, skal anpartshaveren som følge heraf tilpasse sin indkomst- og formueopgørelse.

Forslaget vil indebære en væsentlig administrativ forenkling for såvel anpartshaverne som for skattemyndighederne.

Virksomhederne skal efter forslaget indberette oplysninger fra det fælles skatteregnskab centralt og undgår herved at sende dem til de enkelte anpartshaveres slutligningskommuner.

For anpartshaverne betyder forslaget, at tallene i det fælles skatteregnskab som hovedregel vil kunne overføres direkte til selvangivelsen. Desuden undgår anpartshaverne at skulle give betydelige specifikationer vedrørende det regnskabsmæssige resultat.

Endelig får skattemyndighederne efter forslaget bedre muligheder for at gennemgå regnskabsmaterialet, hvorved der i større omfang sikres en ensartet ligning af anpartshaverne.

8. For kommanditister gælder den såkaldte fradragsbegrænsning i henhold til Ligningsrådets vejledende anvisning. Fradragsbegrænsningen bygger på, at hæftelsesbegrænsningen sætter et loft over kommanditisternes muligheder for tab. Fradragsbegrænsningen gælder ikke interessenter.

Ifølge anvisningen kan kommanditisten ikke ved sin indkomstopgørelse samlet fradrage et større beløb end svarende til den til anparten hørende hæftelse, idet anpart i driftsunderskud samt skattemæssige af- og nedskrivninger alene kan fratrækkes i den udstrækning, de modsvares af en positiv saldo på en særlig fradragskonto. Ved formueopgørelsen kan kommanditisten ikke fratække et større beløb vedrørende anparten end svarende til restindskudsforpligtelsen, der udgør forskellen mellem hæftelsen og de faktiske foretagne indskud.

Det forudsættes, at Ligningsrådet ændrer sin anvisning således, at fradragsbegrænsningen ikke skal gælde for anpart i et kommanditselskab, som anskaffes den 12. maj 1989 eller senere. Er anskaffelsen sket før den 12. maj 1989, skal fradragsbegrænsningen for kommanditister fortsat anvendes.

Forslagets administrative konsekvenser.

Lovforslaget indebærer væsentlige administrative fordele for virksomhederne, anpartshaverne og skattemyndighederne. Forenklingerne vil gælde fra og med indkomståret 1989.

Efter lovforslaget vil en række anpartshavere ikke længere skulle anvende virksomhedsskatteordningen ved skatteberegningen. Anpartsvirksomhedernes ud-

arbejdelse og indberetning af fælles skatteregnskaber til brug for anpartshavernes indkomst- og formueopgørelse vil lette den enkelte anpartshavers opgørelse væsentligt. Samtidig forenkles ligningsmyndighedernes – først og fremmest de kommunale skatteforvaltningers – kontrol af oplysningerne i selvangivelsen. Herved sikres også en ensartet ligning af anpartshaverne.

De nævnte ændringer må forventes at indebære væsentlige besparelser i de kommunale skatteforvaltninger. Der foreligger dog ikke noget præcist skøn over disse besparelser.

Forslagets provenumæssige konsekvenser.

Grundlaget for skønnene over de provenumæssige virkninger af lovforslaget er en opgørelse foretaget af Statsskattedirektoratet af de skattemæssige underskud i samtlige anpartsprojekter m.v., der blev udbudt til en bredere kreds gennem dagspressen og gennemført i 1988.

I opgørelsen indgår 58 projekter, hvoraf de 13 er skibsprojekter, 8 er hotelprojekter, mens antallet af øvrige projekter udgør 37. Ca. 2/3 af de skattemæssige underskud vedrører projekter inden for skibsområdet, mens 1/3 vedrører andre projekter. De samlede skattemæssige underskud skønnes at udgøre ca. 950 mill.kr. for 1988 og ca. 1.050 mill.kr. for 1989.

Lovforslaget vil ikke ændre rentabiliteten i skibsanparter. Derimod vil rentabiliteten i projekter uden for skibsområdet blive så forringet, at det må antages, at der ikke vil blive udbudt anparter uden for skibsområdet. Provenugevinsten herved skønnes at blive i størrelsesordenen 200 mill.kr. på helårsbasis første år og 450 mill.kr. andet år.

For 1989, hvor lovforslaget kun har virkning for anparter erhvervet den 12. maj 1989 eller senere, skønnes provenugevinsten at udgøre ca. 150 mill.kr., hvoraf cirka halvdelen tilfalder kommunerne. For 1990 skønnes provenugevinsten at udgøre ca. 400 mill.kr., hvoraf halvdelen ligeledes tilfalder kommunerne. Provenuet vil være voksende over en årrække.

Det bemærkes, at der er tale om overordentlig usikre skøn baseret på underskuddene i de nævnte projekter, og det er forudsat, at alle anparter er solgt. På den anden side er der også givetvis projekter i mere lukkede kredse.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Efter den foreslåede affattelse i § 1, nr. 1, af personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 10, vil denne bestemmelse omfatte indkomst fra *alle* former for anpartsvirksom-

heder, herunder de skibsvirksomheder, som er omfattet af den gældende bestemmelse i personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 10.

Afgrænsningen af den personkreds, som foreslås omfattet af kapitalindkomstbeskatningen, sker ved ejerantal og arbejdsindsats. Efter forslaget vil indkomst fra en virksomhed med mere end 10 ejere, og hvori den pågældende ejer kun i uvæsentligt omfang deltager i virksomhedens drift, blive beskattet som kapitalindkomst.

I investeringsfondslovens § 3 A, stk. 3, er anvendt en lignende afgrænsning af de personer, som kan benytte investeringsfondshenlæggelser. Efter bestemmelsen i § 3 A, stk. 3, kan skattepligtige personer således kun benytte henlæggelser til investeringsfonds til forlods afskrivning på aktiver i en virksomhed, såfremt antallet af ejere af virksomheden er højst 10, og den skattepligtige person i ikke uvæsentligt omfang deltager i driften af virksomheden.

I etableringskontoloven anvendes en tilsvarende afgrænsning af de personer, der kan benytte etableringskontomidler i forbindelse med etablering.

For så vidt angår *ejerantallet* er det et klart, enkelt og objektivi kriterium, som vil være nemt at administrere i praksis.

Ved at sætte ejerantallet til 10 personer kommer forslaget til at omfatte de »masseanpartsprojekter«, som gennem annoncering udbydes til et stort publikum af investorer. I disse projekter er antallet af passive ejere meget betydeligt. Desuden vil afgrænsningen kun i sjældne tilfælde give skattemyndighederne problemer med at afgøre, om en skattepligtig deltager aktivt i en virksomhed med over 10 ejere.

Bedømmelsen af, om *arbejdsindsatsen* i virksomheden er væsentlig, må bero på en konkret vurdering i det enkelte tilfælde.

Som nævnt er det en betingelse i investeringsfonds- og etableringskontoloven for at anvende investeringsfondshenlæggelser og etableringskontoindkud til forlods afskrivning, at den personlige arbejdsindsats ikke er uvæsentlig. I praksis anvender man som vejledende norm en personlig arbejdsindsats på mindst 50 timer månedlig. Denne norm forudsættes anvendt ved anvendelsen af bestemmelserne i dette forslag således, at der med uvæsentlig arbejdsindsats i virksomheden som udgangspunkt forstås et timeantal på under 50 timer om måneden.

Efter forslagens § 1, nr. 2, skal indkomst fra udlejning af et aktiv, uanset antallet af ejere af det pågældende aktiv, ligeledes beskattes som kapitalindkomst, når udlejningen sker gennem en virksomhed, som formidler udlejning af aktiver for mere end 10 personer. Hvis aktivet har mere end 10 ejere, vil ejerne være omfattet af forslagens nr. 1.

Skattepligtige personers udlejning af f.eks. containere, edb-anlæg o.lign. vil således være omfattet af kapitalindkomstbestemmelsen og underskudsbe-grænsningen, når udlejningen sker gennem en virksomhed, som formidler udlejning af aktiver for mere end 10 personer.

Den foreslåede regel om fælles udlejningsvirksomhed gælder dog ikke udlejning af ikke afskrivningsberettiget fast ejendom. Undtagelsen indebærer, at f.eks. udlejning af lejligheder i beboelsejendomme eller sommerhuse gennem et fælles administrationskontor eller udlejningsbureau ikke bliver omfattet.

Efter forslaget § 1, nr. 3, kan et underskud fra en anpartsvirksomhed eller en udlejningsvirksomhed, som ikke vedrører skibe, ikke fratrækkes i anden positiv kapitalindkomst, men alene fremføres til modregning i et overskud fra samme virksomhed de følgende indkomstår. Dette kan ske uden tidsbegrænsning.

Ved opgørelsen af virksomhedens indkomst skal medregnes renteindtægter og renteudgifter. Afgørelsen for, hvorvidt der er tale om virksomhedens renter, er f.eks. for renteudgifters vedkommende, at kreditor ved misligholdelse kan søge sig fyldestgjort i den fælles anpartsvirksomheds formue eller en del heraf, dvs. at anpartsinvestorerne hæfter fælles.

Bestemmelserne gælder også for indkomst fra udenlandske anparts- og udlejningsvirksomheder.

Efter forslaget § 6, stk. 2, beskattes indkomst fra anpartsvirksomheder, som anskaffes den 12. maj 1989 eller senere, som kapitalindkomst, og indkomsten er omfattet af underskudsbe-grænsningen. Det gælder uanset, om der er tale om køb af en »brugt« anpart i et eksisterende anpartsprojekt eller af en anpart i et nyudbudt anpartsprojekt. Tilsvarende vil en skattepligtig, som anskaffer et aktiv den 12. maj 1989 eller senere, og som udlejer det gennem en virksomhed, som formidler udlejning af aktiver for mere end 10 personer, få indkomsten beskattet som kapitalindkomst og blive omfattet af reglerne om underskudsbe-grænsning.

Det foreslås endvidere, at indkomst fra en virksomhed, der er anskaffet før den 12. maj 1989, omfattes af de foreslåede regler om beskatning af indkomsten som kapitalindkomst og underskudsbe-grænsning, hvis virksomheden den 12. maj 1989 eller senere anskaffer aktiver eller overtager anden virksomhed, uden at dette er nødvendigt for virksomhedens fortsatte drift. Formålet hermed er at undgå, at nye anpartsprojekter etableres i eksisterende virksomheder med henblik på at undgå at blive omfattet af de nye regler.

En virksomhed kan således anskaffe aktiver til f.eks. nødvendig reparation og vedligeholdelse, uden

at virksomheden bliver omfattet. Derimod kan en eksisterende virksomhed ikke udvide driften. Afgørelsen af hvorvidt, der er tale om anskaffelse af aktiver, der er nødvendig for virksomhedens fortsatte drift, afgøres ved ligningen.

Efter forslaget § 1, nr. 3, skal underskudsbe-grænsningen ikke gælde for indkomst for skibsanparter, når skibsprojekterne er godkendt af industriministerens. Denne del af bestemmelsen skal ifølge forslaget § 6, stk. 3, tages op til revision inden udgangen af 1991.

Denne revisionsbestemmelse skal ses i sammenhæng med aftrapning/bortfald af den tilladte subsidi-ering af skibsbyggeri indenfor EF. Hensigten er at begrænse fordelene i anpartsfinansiering i skibe i takt med afskaffelse af den tilladte subsidi-ering indenfor EF.

Til § 2

Efter forslaget § 2, nr. 1, kan virksomhedsskatteordningen ikke anvendes på indkomst fra anparts-virksomheder og de udlejningsvirksomheder, som er omfattet af forslaget § 1.

Om baggrunden for forslaget henvises til de almindelige bemærkninger.

Til § 3

Efter forslaget § 3, nr. 1, ophæves ligningslovens § 28. Efter ligningslovens § 28 kan den selvangivne indkomst ændres i tilfælde, hvor den skattepligtige har foretaget skattemæssige afskrivninger og nedskrivninger m.v., og indkomsten er mindre end det ligningsmæssigt opgjorte privatforbrug for det pågældende år. Den skattepligtige indkomst skal i så fald ansættes til samme beløb som privatforbruget. Forhøjelsen af indkomsten kan dog ikke overstige de samlede afskrivninger m.v., ligesom visse afskrivninger altid kan foretages.

Begrænsningen af afskrivningerne skal kun ske, hvis privatforbruget overstiger en bundgrænse, som for 1989 er 131.600 kr.

Bestemmelsen i ligningslovens § 28 om det ligningsmæssigt opgjorte privatforbrug blev indført i 1974 for at begrænse nedbringelsen af anden skattepligtig indkomst ved afskrivninger m.v. Bestemmel-sen anvendes i praksis i begrænset omfang. En forklaring er, at den set ud fra et administrativt synspunkt er vanskelig at håndtere i praksis. Desuden er der i lovbestemmelsen gjort undtagelse for personer, der anvender virksomhedsskatteordningen.

Efter forslaget § 3, nr. 2, pålægges virksomheder med flere end 10 ejere, hvoraf nogle i kun uvæsentligt omfang deltager i virksomhedens drift, pligt til at ud-

arbejde et fælles skatteregnskab for disse ejere fra og med indkomståret 1989. Skattepligtige, der deltager i virksomhedens drift i væsentligt omfang, er således ikke omfattet af reglerne om et fælles skatteregnskab.

Det fælles skatteregnskab opgøres efter skattelovgivningens almindelige regler, hvorefter de enkelte skattepligtige beskattes af deres forholdsmæssige andel af det opgjorte resultat. Indførelse af et fælles skatteregnskab har ikke til formål at ændre på den skattemæssige behandling af de pågældende, men er alene begrundet i administrative fordele for virksomhederne, anpartshaverne og skattemyndighederne. Med opgørelsen af et fælles skatteregnskab bliver resultatet for en anpart af en given størrelse herved som hovedregel det samme.

Da resultatet efter det fælles skatteregnskab opgøres efter skattelovgivningens almindelige regler, kan virksomheden således anvende de opgørelsesprincipper, som de efter skattelovgivningen har mulighed for. Af hensyn til en ensartet opgørelse for så mange anpartshavere i virksomhederne som muligt, er opgørelsesprincipperne dog foreslået fastlagt på to områder.

For det første skal der foretages periodisering af virksomhedens renteindtægter og renteudgifter, selv om det efter gældende regler er hovedreglen, at renter alene skal medregnes ved indkomst- og formueopgørelsen, i det omfang de er forfaldne, jf. ligningslovens § 5.

For det andet skal der i det fælles skatteregnskab anvendes samme afskrivnings- og nedskrivningssatser. Det gælder således med hensyn til afskrivninger efter afskrivningsloven, afskrivninger efter § 15 i lov om særlig indkomstskat m.v., afskrivninger med hjemmel i statskattelovens § 6 a samt nedskrivning efter varelagerloven.

Imidlertid har ikke alle ejere med en anpart i en eksisterende virksomhed samme afskrivningsgrundlag. Det kan skyldes køb af en »brugt« anpart, eller det kan skyldes, at nogle ejere har udnyttet muligheden for at foretage individuelle afskrivninger, herunder foretaget forlods afskrivninger ved anvendelse af investeringsfonds- og etableringskontomidler. Disse anpartshavere skal således ved indkomst- og formueopgørelsen foretage korrektioner, som skyldes et andet afskrivningsgrundlag, end det afskrivningsgrundlag, der ligger til grund for udarbejdelsen af det fælles skatteregnskab.

Efter praksis i afskrivningsloven anses besiddelse af anparter i flere kommanditselskaber, interessentskaber m.v. for én virksomhed. Denne praksis forudsættes ændret for skattepligtige, der anskaffer virksomheden den 12. maj 1989 eller senere. Herefter skal medejendomsret til et interessentskab, kommandit-

selskab m.v. anses for en afgrænset virksomhed efter afskrivningsloven. Har den skattepligtige således anparter i to forskellige projekter, skal det fremover betragtes som to virksomheder. I modsat fald vil det ikke være muligt at foretage fælles skattemæssige afskrivninger for ejerne af den enkelte virksomhed efter de foreslåede regler.

Endelig er det foreslået, at virksomheden ved udarbejdelsen af det fælles skatteregnskab skal anvende kalenderåret som regnskabsår, medmindre Ligningsrådet giver tilladelse til at anvende et andet regnskabsår.

I forslaget § 6, stk. 5 og 6, er der fastsat særlige overgangsregler for opgørelsen af renter og andre indtægter og udgifter i virksomheden i forbindelse med anvendelsen af det fælles skatteregnskab fra og med indkomståret 1989.

Såfremt den skattepligtige på grund af sine subjektive forhold ikke kan anvende det fælles skatteregnskab, har anpartshaveren ikke pligt til at anvende skatteregnskabet ved indkomst- og formueopgørelsen.

At det fælles skatteregnskab ikke kan anvendes, kan skyldes, at den skattepligtige har købt en anpart i en eksisterende virksomhed, hvorved den pågældendes anskaffelsessum for aktiverne kan afvige fra de oprindelige ejeres afskrivningsgrundlag.

Selv om den skattepligtige i ovennævnte situation ikke har pligt til at anvende det fælles skatteregnskab, kan den skattepligtige dog ved sin indkomst- og formueopgørelse anvende en række tal fra skatteregnskabet.

Bestemmelsen om det fælles skatteregnskab for anpartshavere gælder kun virksomheder med fast driftssted her i landet. Har virksomheden fast driftssted i udlandet, skal der således ikke udarbejdes et fælles skatteregnskab for anpartshaverne, selv om der i blandt disse er skattepligtige til Danmark. Følgelig er den pågældende skattepligtige anpartshaver heller ikke omfattet af den foreslåede bestemmelse i ligningslovens § 29, stk. 3, hvorefter det fælles skatteregnskab skal anvendes ved indkomst- og formueopgørelsen.

Til § 4

Efter forslaget til § 4, nr. 2, skal virksomheder med ejere, hvis indkomst og formue fra virksomheden opgøres efter den foreslåede bestemmelse i ligningslovens § 29, hvert år inden den 1. februar indberette det fælles skatteregnskab til skattemyndighederne vedrørende det seneste indkomstår. Regnskabet skal bestå af oplysninger om de pågældende ejeres andel af virksomhedens indkomst og formue. Der skal tillige

indberettes oplysninger om disse skattepligtiges ejerandel, ejerperiode samt identifikationsoplysninger.

Virksomhederne skal ligeledes underrette de pågældende ejere om de indberettede oplysninger inden den 1. februar.

Forslagets *nr. 1* medfører, at skattemyndighederne kan meddele de pågældende virksomheder de oplysninger, der er nødvendige til opfyldelse af indberetningspligten.

Endvidere skal virksomhederne efter forslaget tillæggelsesvis deres regnskaber således, at de afgivne oplysninger kan afstemmes med regnskabsføringen, og virksomhederne skal på forlangende indsende regnskabsmateriale eller anden dokumentation, som har tjent som grundlag for indberetningerne, til skattemyndighederne.

Herudover gælder de almindelige regler i skattekontrolloven for oplysningspligtige.

Efter forslaget § 6, *stk. 4*, skal virksomhederne indberette de skattemæssige regnskaber til skattemyndighederne for indkomståret 1989 og senere.

Til § 5

Efter de gældende regler er fortjeneste eller tab ved afhændelse af skibe eller skibsanparter skattepligtig almindelig indkomst, såfremt den skattepligtige har anskaffet skibet eller anparten på et tidspunkt, der ligger mindre end 5 år forud for afhændelsen.

Efter § 5, *nr. 1*, foreslås bestemmelsen ophævet, således at fortjeneste eller tab ved afhændelse af skibe er særlig indkomst svarende til beskatningen ved afhændelse af øvrige aktiver.

I afskrivningslovens afsnit V A er indeholdt regler, der begrænser afskrivningsadgangen i forbindelse med leasingvirksomhed. Bestemmelserne blev gennemført i 1983. Efter leasingreglerne er der dels ingen adgang til at pristalsregulere anskaffelsessummen for nærmere afgrænsede aktiver, der udlejes, dels ingen

mulighed for løbende at foretage afskrivninger for disse aktiver.

Juridisk er der ingen forskel på leje og leasing. Bestemmelserne omfatter derfor både aftaler, som man i almindelig sprogbrug karakteriserer som leje og aftaler, som man normalt karakteriserer som leasing.

Leasingreglerne har medført, at der etableres udlejningsvirksomhed, der har en vis lighed med sale and lease back. I bestyrer- og managementkontrakter indsætter køberen/ejeren for egen regning og risiko den oprindelige ejer som professionel administrator. Administrator garanterer ikke køber/ejer nogen mindsteindtjening. Da en management- eller bestyrerkontrakt ikke anses for en lejekontrakt, kan køberen foretage skattemæssige afskrivninger.

Det er endvidere blevet almindeligt, at en byggherre projekterer et byggeri og søger bygningen udlejet til interesserede lejere og finansieret af interesserede investorer. Man undgår således at komme ind under de særlige sale and lease back regler, da lejeren ikke tidligere har ejet aktivet.

Nogle af de konstruktioner, som det var hensigten at hindre med gennemførelsen af leasingreglerne, kan således gennemføres under lidt ændrede former. De foreslåede regler om ændring af beskatning af anpartshavere medfører, at der ikke længere er behov for de særlige afskrivningsbegrænsninger.

Efter forslaget i § 5, *nr. 2*, ophæves leasingreglerne for anskaffelse af aktiver, der sker den 12. maj 1989 eller senere. Det gælder også aktiver i en virksomhed, der ikke omfattes af forslaget § 1, *nr. 1 eller 2*. For aktiver anskaffet før den 12. maj 1989, opretholdes leasingreglerne i fuldt omfang, jf. § 6, *stk. 7*.

Til § 6

Angående bemærkningerne til forslaget § 6 henvises til bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1

I lov om indkomstskat og formueskat for personer m.v. (personskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 481 af 9. august 1988, som ændret ved lov nr. 841 af 21. december 1988, foretages følgende ændringer:

1. § 4, stk. 1, nr. 10, affattes således:

»10) indkomst ved selvstændig erhvervsvirksomhed, når antallet af ejere er større end 10, og den skattepligtige kun deltager i virksomhedens drift i uvæsentligt omfang.«

2. I § 4, stk. 1, indsættes efter nr. 11:

»12) indkomst fra udlejning af andre aktiver end ikke afskrivningsberettiget fast ejendom og inventar heri, uanset antal ejere, når udlejningen sker gennem en virksomhed, som formidler udlejning af aktiver for flere end 10 personer.«

§ 4. Kapitalindkomst omfatter det samlede nettobeløb af

- 1) renteindtægter og renteudgifter,
- 2) skattepligtige kursgevinster og fradragsberettigede kurstab efter lov om skattemæssig behandling af gevinst og tab på fordringer og gæld,
- 3) beregnet kapitalafkast i selvstændig erhvervsvirksomhed efter virksomhedsskattelovens § 7,
- 4) aktieudbytte og skattegodtgørelse efter ligningslovens § 16 A og selskabsskattelovens § 17 A,
- 5) Skattepligtig fortjeneste eller skattepligtige afståelsessummer efter aktieavancebeskatningslovens §§ 2 og 2 a eller ligningslovens § 16 B,

5a) Skattepligtig fortjeneste og fradragsberettiget tab ved udlodning af likvidationsprovenu og afståelse af andelsbeviser m.v. efter aktieavancebeskatningslovens § 2 b,

6) overskud eller underskud af en- eller to-familiehuse m.v., fritidshuse, ejerlejligheder, grunde og lignende, jf. ligningslovens § 15 A,

7) de i ligningslovens § 8, stk. 3, omhandlede provisioner m.v.,

8) beløb efter virksomhedsskattelovens § 11, stk. 4, sidste pkt.,

9) nedslag efter lov om nedslag i skatteansættelsen for renteindtægter m.v. §§ 3 og 4,

10) indkomst ved selvstændig skibsvirksomhed, når denne virksomhed er den skattepligtiges bierhverv,

11) indbetalinger som nævnt i ligningslovens § 14 A, stk. 1.

Stk. 2. Omkostninger, der i årets løb er anvendt til at erhverve, sikre og vedligeholde kapitalindkomst, fradrages ved opgørelsen af denne.

Stk. 3. Personer skal medregne indtægter og udgifter som nævnt i stk. 1-2 ved opgørelsen af den personlige indkomst, hvis de driver virksomhed som bankierer eller vekselerer og indtægterne og udgifterne hidrører fra denne virksomhed. Det samme gælder, hvis de i øvrigt udover næring ved køb og salg af fordringer eller driver næringsvirksomhed ved finansiering. Endvidere medregnes i den personlige indkomst gevinster og tab på fordringer, som omfattes af § 4 i lov om skattemæssig behandling af gevinst og tab på fordringer og gæld.

Stk. 4. Uanset bestemmelsen i stk. 1, nr. 4, medregnes udlodninger, bortset fra normal forrentning af en indbetalt medlemskapital,

Bilag til f. t. l. vedr. forskellige skattelove

fra selskaber og foreninger som nævnt i aktieavancebeskatningslovens § 2 b dog til den personlige indkomst.

3. I § 13 indsættes som stykke 6:

»Stk. 6. Hvis den skattepligtige indkomst fra en virksomhed efter § 4, stk. 1, nr. 10 eller 12, udviser underskud, kan underskuddet ikke fratregkes i den skattepligtiges øvrige indkomst. Underskuddet kan kun fremføres til modregning i positiv indkomst i et senere indkomstår fra samme virksomhed, såfremt det ikke kan rummes i et tidligere års positive indkomst. Bestemmelserne i 1. og 2. pkt. gælder dog ikke underskud fra skibsvirksomhed omfattet af § 4, stk. 1, nr. 10 eller 12, når industriministeren har godkendt skibsprojektet.«.

Underskud

§ 13. Hvis den skattepligtige indkomst udviser underskud, skal skatteværdien af underskuddet - beregnet med de i § 12, stk. 1, nævnte procenter - så vidt muligt modregnes i de beregnede skatter efter §§ 7-8. Et herefter resterende underskud fremføres til fradrag i den skattepligtige indkomst for de følgende 5 indkomstår. Inden for 5 års perioden kan fradraget for underskud i skattepligtig indkomst dog kun fremføres til et senere indkomstår, hvis det ikke kan rummes i skattepligtig indkomst eller modregnes med skatteværdien i skat efter §§ 7-8 for et tidligere indkomstår.

Stk. 2. Hvis en gift persons skattepligtige indkomst udviser underskud, og ægtefællerne er samlevende ved indkomstårets udløb, skal underskud, der ikke er modregnet efter stk. 1, 1. pkt., i størst muligt omfang fradrages i den anden ægtefælles skattepligtige indkomst. Derefter modregnes skatteværdien af uudnyttet underskud i ægtefællens beregnede skatter efter §§ 7-8. Et herefter overskydende beløb fremføres til fradrag i de 5 følgende indkomstår efter stk. 1, 3. pkt. Hvert år fradrages underskud først i den skattepligtiges indkomst og i øvrigt efter samme regler, som gælder for underskudsåret.

Stk. 3. Hvis den personlige indkomst er negativ, modregnes den ved opgørelsen af beregningsgrundlaget efter § 8 i indkomstårets positive kapitalindkomst. Et resterende negativt beløb fremføres til fradrag først i kapitalindkomst og derefter i personlig indkomst for de nærmest følgende 5 indkomstår ved opgørel-

sen af beregningsgrundlaget efter §§ 7-8. I denne periode kan fradraget for negativ personlig indkomst dog kun fremføres til et senere indkomstår, hvis det ikke kan rummes i kapitalindkomst og personlig indkomst for et tidligere indkomstår.

Stk. 4. Hvis en gift persons personlige indkomst er negativ, og ægtefællerne er samlevende ved indkomstårets udløb, skal det negative beløb ved opgørelsen af beregningsgrundlaget efter §§ 7-8 fradrages i den anden ægtefælles personlige indkomst. Et resterende negativt beløb modregnes i ægtefællernes positive kapitalindkomst opgjort under ét. Har begge ægtefæller positiv kapitalindkomst, modregnes det negative beløb fortrinsvis i den skattepligtiges kapitalindkomst og derefter i ægtefællens kapitalindkomst. Et negativt beløb, der herefter ikke er fradraget, fremføres inden for de følgende 5 indkomstår efter stk. 3, sidste pkt. Hvert år fradrages negativ personlig indkomst først i ægtefællernes positive kapitalindkomst opgjort under ét, derefter i den skattepligtiges personlige indkomst og endelig i ægtefællens personlige indkomst. 3. pkt. finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Ved overførsel efter stk. 2 eller 4 af underskud mellem ægtefæller ses der ved opgørelsen af ægtefællernes skattepligtige indkomst og personlige indkomst i denne forbindelse bort fra indtægter, der beskattes i udlandet og ikke her i landet. Bestemmelsen finder dog ikke anvendelse, hvor skatten af den udenlandske indkomst er nedsat i henhold til bestemmelsen i ligningslovens § 33 A eller § 33 C.

§ 2

I lov om indkomstbeskatning af selvstændige erhvervsdrivende (virksomhedsskatteoven), jf. lovbekendtgørelse nr. 497 af 16. august 1988, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, 2. pkt. ændres »nr. 10,« til: »nr. 10 eller 12,«.

§ 3. Skattepligtige personer, der driver selvstændig erhvervsvirksomhed, kan anvende reglerne i denne lov på indkomst fra virksomheden. Dette gælder dog ikke, hvis indkomst fra virksomheden er kapitalindkomst efter § 4, stk. 1, nr. 10, i personskatteoven.

§ 3

I lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten (ligningsloven) jf. lovbekendtgørelse nr. 555 af 16. september 1988, som ændret ved § 5 i lov nr. 763 af 14. december 1988, foretages følgende ændringer:

1. § 28 ophæves.

2. Før § 30 indsættes:

»§ 29. Har en selvstændig erhvervsvirksomhed flere end 10 personer som ejere, hvoraf nogle ejere kun deltager i virksomhedens drift i uvæsentligt omfang, skal virksomheden for sidstnævnte ejere udarbejde et fælles skatte-regnskab efter skattelovgivningens almindelige regler. Dog skal renteindtægter og renteudgifter m.v., jf. § 5, fordeles over den periode, renterne vedrører. Afskrivninger og nedskrivninger skal foretages med samme satser for de pågældende ejere.

Stk. 2. Det fælles skatte-regnskab opgøres for kalenderåret, medmindre ligningsrådet tillader anvendelsen af et andet regnskabsår.

Stk. 3. Det fælles skatte-regnskab opgjort efter stk. 1 og 2, skal anvendes af den skattepligtige ved indkomst- og formueopgørelsen. Det gælder dog ikke afskrivninger, hvis den skattepligtige har afskrevet forskelligt fra de øvrige ejere.«

§ 28. Hvis en person, som er skattepligtig efter kildeskatteovens § 1, har foretaget skattemæssig afskrivning, henlæggelse til investeringsfond eller beløbsmæssigt har forøget sin nedskrivning på varelagre i forhold til det foregående år, og den skattepligtige indkomst er mindre end det beløb, som det ligningsmæssigt opgjorte privatforbrug udgør, ansættes den skattepligtige indkomst til dette beløb, jf. dog stk. 4. Forhøjelsen af indkomsten skal dog ikke kunne overstige de samlede afskrivnings-, nedskrivnings- og henlæggelsesbeløb.

Stk. 2. For personer, der anvender virksomhedsordningen, finder stk. 1 dog kun anvendelse på afskrivninger m.v. på aktiver omfattet af virksomhedsordningen i indkomstår, hvor der sker modregning af underskud efter virksomhedsskatteovens § 13, stk. 2-3.

Stk. 3. Skatteministeren fastsætter de nærmere regler for opgørelsen af privatforbruget.

Stk. 4. De skattemæssige afskrivninger i stk. 1 omfatter ikke afskrivninger, der er bundet til

de enkelte år, og som fortabes, vis de ikke foretages i det pågældende år. I øvrigt kan begrænsningen af afskrivning på driftsmidler kun ske inden for den del af afskrivningen, der overstiger 10 pct. af saldo-værdien, og begrænsningen af afskrivning på bygninger og særlige installationer i bygninger kun inden for den del, der overstiger 2 pct. af anskaffelsessummens kontantværdi pristalsreguleret efter bestemmelsen i § 19 A, stk. 2, i lov om skattemæssige afskrivninger m.v.

Stk. 5. Begrænsning af afskrivninger m.v. efter stk. 1 skal dog kun ske, hvis privatforbruget overstiger 121.600 kr. Den nævnte beløbsgrænse reguleres efter personskatteovens § 20.

Stk. 6. En skattepligtig, hvis skattepligtige indkomst er forhøjet efter reglerne i stk. 1, fortaber ikke derved de pågældende afskrivninger m.m., idet disse betragtes som ikke foretaget.

§ 4

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 28 af 11. januar 1988, som senest ændret ved § 2 i lov nr. 152 af 15. marts 1989, foretages følgende ændringer:

1. I §§ 8 K, 8 L, stk. 1, og 8 M, stk. 1, ændres »og 8 Q« til: », 8 Q og 8 S«.

2. Efter § 8 R indsættes:

»§ 8 S. Virksomheder med ejere, hvis indkomst og formue fra virksomheden opgøres fælles efter ligningslovens § 29, skal til brug for skatteligningen uden opfordring hvert år indberette oplysninger fra det fælles skatte-regnskab til skattemyndighederne vedrørende det seneste indkomstår.

Stk. 2. Indberetningen skal indeholde oplysninger om de i stk. 1 nævnte ejeres andel af skattepligtig indkomst og formue fra virksomheden. For disse ejere skal der tillige oplyses identifikationsoplysninger samt ejerandel og ejerperiode.

Stk. 3. Indberetningen skal ske inden 1. februar i året efter det kalenderår, som oplysningerne vedrører. Inden samme frist skal virksomhederne underrette de pågældende ejere om de indberettede oplysninger.«

§ 8 K. Skattemyndighederne kan meddele den oplysningspligtige de oplysninger, der er

nødvendige til opfyldelse af indberetningspligten efter §§ 8 B, 8 F, 8 H, 8 P og 8 Q.

§ 8 L. Skattemyndighederne fører register over oplysningspligtige som nævnt i § 8 H, § 8 P og § 8 Q. Skatteministeren fastsætter nærmere regler om dette register og om pligten til at tillægge sig dette.

Stk. 2. Tilmeldelse til registret kan fremtvinges ved pålæg af daglige bøder, der fastsættes af skatteministeren.

§ 8 M. De oplysningspligtige efter § 8 H, § 8 P og § 8 Q skal tilrettelægge deres regnskaber således, at de afgivne oplysninger i henhold til nævnte bestemmelser kan afstemmes med regnskabsføringen.

Stk. 2. De oplysningspligtige skal på forlangende indsende regnskabsmateriale eller anden dokumentation, som har tjent som grundlag for indberetningerne, til skattemyndighederne. Skattemyndighederne kan på stedet gennemgå det regnskabsmateriale og anden dokumentation, som har tjent som indberetningsgrundlag. Ved gennemgangen kan skattemyndighederne sikre sig de oplysninger, som fremgår af nævnte indberetningsgrundlag.

3. I § 9, stk. 1, indsættes efter »§ 8 Q, stk. 1,«: »§ 8 S,«.

§ 9. Vægrer nogen sig ved at efterkomme bestemmelserne i § 6, stk. 1-2, §§ 7-8 H, stk. 1-3, § 8 L, § 8 P, stk. 1, § 8 Q, stk. 1, §§ 10, 10 A, stk. 1, og 10 B, stk. 1, 1. og 2. pkt., og § 11 B, stk. 2, 2. pkt., afgør skatteministeren, hvorvidt han er pligtig dertil, og kan om fornødent fremtvinge pligtens efterkommelse ved pålæg af en daglig bøde.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte beføjelser kan, for så vidt angår de i § 7, stk. 1-4 og 6-8, omhandlede oplysninger, af skatteministeren tillægges ligningskommissionerne. Ligningsrådet kan ændre ligningskommissionernes afgørelser.

4. I § 14, stk. 2, indsættes efter »§ 8 R, stk. 3,«: »§ 8 S,«.

§ 14. Med samme straf som anført i § 13 straffes den, der forsætligt eller af grov uagtsomhed afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til brug ved kontrollen med skatte ligningen og skatteberegningen.

Stk. 2. Den, der, uden at forholdet omfattes af stk. 1, forsætligt eller af grov uagtsomhed undlader rettidigt at opfylde en pligt, der påhviler ham i medfør af § 6, stk. 1-2, § 7, § 7 B, §§ 8 A-8 H, stk. 1-4, § 8 J, stk. 3, § 8 L, § 8 M, § 8 P, stk., 1-4, § 8 Q, stk. 1-3, § 8 R, stk. 3, §§ 10, 10 A, stk. 1, og 10 B, stk. 1, 1. og 2. pkt., § 11 eller § 11 B, stk. 2, 2. pkt., straffes med bøde.

§ 5

I lov om skattemæssige afskrivninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 758 af 12. december 1988, som ændret ved lov nr. 153 af 15. marts 1989, foretages følgende ændringer:

1. § 15 A ophæves.

§ 15 A. I de tilfælde, der er nævnt i § 6, stk. 1, 3. og 4. pkt., samt stk. 3, medregnes fortjeneste eller tab ved afhændelse af skibe eller skibsanparten ved opgørelsen af skattepligtig almindelig indkomst, såfremt den skattepligtige har anskaffet skibet eller anparten på et tidspunkt, der ligger mindre end 5 år forud for afhændelsen.

Stk. 2. Har den skattepligtige samtidig med afhændelser, der omfattes af stk. 1, afhændet andre virksomheden tilhørende skibe eller skibsanparten, opgøres fortjenesten eller tabet ved de afhændelser, der omfattes af stk. 1, særskilt.

2. Afsnit V A ophæves.

Afsnit V A

Aktiver, der udlejes (leasing)

§ 34 A. Personer og dødsboer, der er fuldt eller begrænset skattepligtige efter kildeskattelovens §§ 1 og 2, skal anvende reglerne i dette afsnit på følgende aktiver, når aktivet har mere end to ejere:

- 1) maskiner, inventar og lignende driftsmidler, der udlejes,
- 2) skibe og driftsmidler om bord på skibe, der udlejes til en tidligere ejer (lease back),
- 3) afskrivningsberettigede bygninger, installationer i sådanne bygninger samt dræningsanlæg på jordbrugsbedrifter, der udlejes til en tidligere ejer (lease back),
- 4) afskrivningsberettigede bygninger, installationer i sådanne bygninger samt dræningsanlæg på jordbrugsbedrifter, der ud-

lejes til lejere, der ikke er tidligere ejere, men i øvrigt er omfattet af stk. 4 eller 5.

Stk. 2. Aktiver, der tilhører interessentskaber, kommanditselskaber, partrederier o.lign., hvor antallet af deltagere er større end to, anses ved anvendelsen af stk. 1 for at have mere end to ejere.

Stk. 3. Aktiver som nævnt i stk. 1, der indgår som led i en fælles udlejningsvirksomhed, er omfattet af reglerne i dette afsnit, selv om aktivet kun har en eller to ejere.

Stk. 4. Ved udleje til en tidligere ejer (lease back), som hverken er fuldt skattepligtig her i landet eller begrænset skattepligtig her af indkomst i en virksomhed, hvor det lejede aktiv benyttes, skal reglerne i dette afsnit dog anvendes, selv om aktivet kun har én eller to ejere. Dette gælder også for selskaber, foreninger og institutioner, der er fuldt eller begrænset skattepligtige efter selskabsskattelovens §§ 1 og 2.

Stk. 5. Reglerne i stk. 4 finder tilsvarende anvendelse ved udleje til en tidligere ejer, der er skattepligtig efter reglerne i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 3 a eller 4, om indkøbsforeninger samt produktions- og salgforeninger.

Stk. 6. Stk. 1-2 og 4-5 gælder, selv om aktivet udlejes til en tidligere ejer af en anden end ejeren (fremleje). Reglerne gælder også, når aktivet udlejes til en anden end en tidligere ejer, hvis den tidligere ejer har en bestemmende indflydelse på lejerens handlemåde som følge af besiddelse af kapitalandele, vedtægtsbestemmelser, aftaler eller fælles ledelse. Det samme gælder, hvis lejereren har en tilsvarende indflydelse på en tidligere ejers handlemåde.

§ 34 B. Reglerne i dette afsnit gælder ikke for maskiner, inventar og lignende driftsmidler, når den samlede anskaffelsessum for aktivet er 25.000 kr. eller derunder. Reglerne gælder heller ikke, når driftsmidler, skibe eller bygninger, installationer samt dræningsanlæg udlejes til samme lejer i perioder, der sammenlagt ikke overstiger 6 måneder inden for ejerens indkomstår. Lejemålet må dog ikke være indgået for perioder, der sammenlagt overstiger det nævnte antal måneder eller vedvarer ud over dette tidsrum. Udlejning til en ny lejer behandles som udlejning til samme lejer, hvis den ene lejer har en bestemmende indflydelse på den anden lejers handlemåde som følge af besiddelse af kapitalandele, vedtægtsbestemmelser, aftaler eller fælles ledelse.

Stk. 2. Et aktiv kan udlægges fra et dødsbo til flere end to personer, uden at aktivet derved bliver omfattet af § 34 A.

Stk. 3. Når særlige omstændigheder taler derfor, kan ministeren for skatter og afgifter tillade, at ejere, der omfattes af § 34 A, ikke skal anvende reglerne i dette afsnit.

§ 34 C. Anskaffelsessummen for alle den skattepligtiges driftsmidler og skibe, der er omfattet af § 34 A, og forbedringsudgifter vedrørende disse aktiver skal indgå i en særskilt saldo, hvorpå pristalsregulering og afskrivning ikke kan foretages. Ved salg af aktiver, hvis anskaffelsessum indgår i saldoen, fradrages salgssummen i saldoværdien.

Stk. 2. For udgift til reparation af et skadelidt driftsmiddel eller skib anvendes § 4, stk. 1, jf. stk. 3. Hvis forsikrings- eller erstatningssummen er større end reparationsudgiften, skal det overskydende beløb fradrages i saldoværdien efter stk. 1.

Stk. 3. § 5 finder tilsvarende anvendelse for negative saldi efter stk. 1. Der sker dog ingen pristalsregulering af sådanne negative saldi.

§ 34 D. Afhændes, afstås eller opgives en virksomhed med driftsmidler eller skibe, der er omfattet af § 34 A, medregnes fortjeneste eller tab i ophørsåret i den skattepligtige almindelige indkomst. Fortjeneste eller tab opgøres som forskellen mellem på den ene side salgssummen eller eventuel erstatnings- eller forsikringssum og på den anden side saldoværdien efter § 34 C.

§ 34 E. Anskaffelsessummen for bygninger, installationer og dræningsanlæg, der er omfattet af § 34 A, og udgifter til ombygning eller forbedring af de nævnte aktiver kan ikke pristalsreguleres eller afskrives, jf. herved § 1, stk. 2.

§ 34 F. Ved salg af bygninger, installationer og dræningsanlæg, der er omfattet af § 34 A, kan eventuelt tab hverken fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige særlige indkomst eller ved opgørelsen af den skattepligtige almindelige indkomst. Eventuel fortjeneste opgøres og behandles efter reglerne i lov om beskattning af fortjeneste ved afståelse af fast ejendom.